

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τό Σάββατον, 15^{ον} / 28^{ον} Αύγουστου 2021, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς Γεθσημανῆν, εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν, ἐν ᾧ τό Θεομητορικόν Μνῆμα.

Κατά τὴν ἐορτὴν αὐτὴν ἡ Ἐκκλησία ὑπομιμνήσκει εἰς τοὺς πιστοὺς τῆς τὴν πίστιν αὐτῆς ὅτι ἡ Θεοτόκος, ἡ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, θανοῦσα καὶ ταφεῖσα εἰς Γεθσημανῆν, μετέστη Δεσποτικαῖς παλάμαις τοῦ Υἱοῦ αὐτῆς εἰς οὐρανούς, τοῦ ἀχράντου σώματος αὐτῆς διαφυλαχθέντος ἀδιαλύτου καὶ παρέστη ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ πεποικιλμένη καὶ πρεσβεύουσα ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ζωῆς καὶ σωτηρίας τῶν ἀληθῶς προσκυνούντων αὐτὴν ὡς Θεοτόκον.

Τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου ἡ Ἐκκλησία χαρακτηρίζει “ἀθάνατον”, διὰ τοῦτο ψάλλει: *“τῇ ἀθανάτῳ Κοιμήσῃ σου, Θεοτόκε, μήτερ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς ἀποστόλους αἰθερίους διήρπαζον καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι...”*, ὁ δὲ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς λέγει: *“ὦ καλλίστης ἐκδημίας, ἥτις τὴν πρὸς Θεὸν ἐνδημίαν χαρίζεται”*.

Διὰ τὴν ἐορτὴν αὐτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἔλαβε χώραν Ἑσπερινὸς ἀφ’ ἐσπέρας εἰς τὸ Θεομητορικόν Μνῆμα, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου καὶ Θεία Λειτουργία τὴν πρωΐαν, προεξάρχοντος τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου, τῶν Σεβασμιωτῶν Ἀρχιεπισκόπων Λύδδης κ. Δημητρίου, Καττάρων κ. Μακαρίου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτᾶριος, τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Ἰσιδώρου καὶ π. Διονυσίου, τοῦ Πρεσβυτέρου π. Φάραχ, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεὼν καὶ τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών, τῇ συμμετοχῇ πολλοῦ λαοῦ, ἐντοπίων, προσκυνητῶν μὴ ἐλθόντων εἰσέτι, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Εἰς τὸ Κοινωνικόν τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ὡς ἔπεται:

«Ὡ, τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἐν μνημείῳ τίθεται καὶ κλῖμαξ πρὸς οὐρανόν ὁ τάφος γίνεται», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Χάριτι Θεοῦ εὕρισκόμεθα σήμερον ἐνώπιον τοῦ μνημείου τῆς Γεθσημανῆς, ἔνθα ἐτέθη τό δεδοξασμένον σῶμα τῆς Ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἵνα ἐορτίως τιμήσωμεν τὴν μνήμην τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως Αὐτῆς.

Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου εἶναι ὄντως θαῦμα παράδοξον, ὡς τοῦτο ἐναργέστατα διατυπώνει ὁ ὑμνωδός λέγων: «Ἐν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε θεοτόκε· πῶς γάρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγενεύουσα; πῶς δέ ἡ μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διό σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη».

Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη καί πάλιν βοῶμεν μετὰ τοῦ Ἀγγέλου, διότι ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας ὑμνολογοῦμεν τό θεῖον καί ἐξαίσιον μυστήριον τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας, τούτέστιν τήν ἐνσάρκωσιν καί ἐνανθρώπισιν τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τά πλήθη τῶν ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ καί τό γένος τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς μακαρίζομεν τήν πάνσεπτον Κοίμησιν τῆς Παναγίας Παρθένου, διότι ἐγένετο Μήτηρ τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀφ' ἑνός, καί αἰτία τῆς θεώσεως ἡμῶν ἀφ' ἑτέρου, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ὑμνωδός: «Ἡ γάρ ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καί Δεσπότου ἐνδόξως καί ὑπέρ λόγον μετατίθεται».

«Ὡ, πῶς ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς πρὸς τήν ζωὴν διὰ μέσου θανάτου μετάγεται! Ὡ πῶς ἡ ἐν τῷ τόκῳ τούς ὄρους ὑπερβάσσει τῆς φύσεως, νῦν ὑποκύπτει τοῖς ταύτης θεσμοῖς καί θανάτῳ τό ἀκήρατον καθυποβάλλεται σῶμα. Δεῖ γάρ αὐτό τό θνητόν ἀποθέμενον τήν ἀφθαρσίαν ἀμφιάσασθαι, ἐπεὶ καί ὁ Δεσπότης τῆς φύσεως τήν τοῦ θανάτου πεῖραν οὐκ ἀπηνῆνατο. Θνήσκει γάρ σαρκί καί θανάτῳ λύει τόν θάνατον καί φθορᾷ τήν ἀφθαρσίαν χαρίζεται καί τήν νέκρωσιν ποιεῖ πηγὴν τῆς ἀναστάσεως. [Καί ἀναλυτικώτερον: Ὡ, πῶς ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς μεταφέρεται εἰς τήν ζωὴν, περνώντας ἀπὸ τόν θάνατον! Πῶς αὐτή, ἡ ὁποία ἐξεπέρασε εἰς τήν γένναν τῆς τά ὄρια τῆς φύσεως, σκύβει τώρα εἰς τούς νόμους τῆς καί ὑποτάσσεται εἰς τόν θάνατον τό ἀθάνατον σῶμα. Διότι πρέπει αὐτό [τό σῶμα] νά ἀποθέσῃ τήν θνητότητα καί νά ντυθῇ τήν ἀφθαρσίαν, ἀφ' οὗ καί ὁ κυρίαρχος τῆς φύσεως δέν ἀρνήθηκε νά ὑποβληθῇ εἰς τόν θάνατον].

Ἡ Θεοτόκος Μαρία καλεῖται «ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς», διότι ἀνεδείχθη Μήτηρ τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δέ Χριστός εἶναι ἡ ζωή: «ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή», (Ἰωάν. 14,6), λέγει Κύριος. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής κηρύττει ὅτι αἴτιος καί πηγὴ τῆς ζωῆς εἶναι ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Χριστός: «ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν καί ἡ ζωὴ ἦν τό φῶς τῶν ἀνθρώπων», (Ἰωάν. 1,4).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἔνεκα τῆς σχέσεως καί ἐνώσεως τῶν ἀνθρώπων μέ τόν παλαιόν Ἀδάμ, ὅλοι οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ ἀποθνήσκουν, ἔτσι καί διὰ μέσου τῆς σχέσεως καί ἐνώσεως τῶν μέ τόν Νέον Ἀδάμ, τόν ἀναστάντα Χριστόν, ὅλοι θά ζωοποιηθοῦν, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: «Ὡσπερ γάρ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καί ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται», (Α΄ Κορ. 15,22).

Ἡ Θεοτόκος καί Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπῆλθε τό Ἅγιον Πνεῦμα καί ἡ δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασεν αὐτήν, (Λουκ. 1,35), ἀποτελεῖ τήν ἀπαρχὴν τῶν ζωοποιηθησομένων. Διὰ τοῦτο καί ὁ θάνατος τῆς Παναγίας ὑπερβαίνει τήν ἔννοιαν τοῦ φυσικοῦ θανάτου, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ θεομητορικοῦ αὐτῆς Τάφου, ὁ ὁποῖος ὁρᾶται καί προσκυνεῖται μέχρι σήμερον, «σώματος μένων κενός». Τοῦ ὑπέρ ἔννοιαν τούτου γεγονότος, δηλονότι τῆς σεβασμίας Κοιμήσεως καί μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, διατυπώνει μέ σαφήνειαν ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας λέγων: «Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε. Παρθενεύει γάρ τόκος καί ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον

Παρθένος καί μετά θάνατον ζῶσα, σῶζοις αἰεὶ, Θεοτόκε, τήν κληρονομίαν σου».

Ἡ Παναγία καί ὑπερευλογημένη Θεοτόκος Μαρία, Μήτηρ οὕσα τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐγένετο μήτηρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, πολλῶ δέ μᾶλλον τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ψαλμωδός: «Μακάριον τό [Χριστεπώνυμον] ἔθνος, οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεός αὐτοῦ, λαός ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῶ», (Ψαλμ. 32, 12).

Ἡμεῖς δέ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εὐγνώμονες ὄντες διὰ τὰς ἀπείρους πρός ἡμᾶς εὐεργεσίας τῆς Παναγίας Θεοτόκου, εὐχαριστήσωμεν καί ἐν ταύτῃ ἱκετεύσωμεν Αὐτῇ, ἵνα μεσιτεύῃ τῷ Υἱῷ Αὐτῆς καί Θεῷ ἡμῶν ὑπὲρ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἡ χάρις τοῦ πανσέπτου καί Θεομητορικοῦ Μνήματος εἴη μετά πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

Μετά τήν πανηγυρικήν θείαν Λειτουργίαν, ὁ ἡγούμενος τοῦ προσκυνήματος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβήλων κ. Δωρόθεος παρέθεσε κέρασμα ἀναψυχῆς εἰς τήν Πατριαρχικήν Συνοδίαν τόν κ. Γενικόν καί ἄλλους.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας